

Γιορτάζουμε σήμερα όλοι οι Έλληνες, την ιστορική επέτειο της 28^{ης} Οκτωβρίου του 1940.

Πέρασαν 79 χρόνια από την ημέρα εκείνη που μια ολόκληρη αυτοκρατορία, η Ιταλία, ζητούσε την υποταγή της πατρίδας μας και τη στέρηση της ελευθερίας του λαού μας.

Η απάντηση των Ελλήνων, ομόψυχη και ομόφωνη, βγήκε από τα πυρωμένα στήθη τους σαν μια φωνή. «Όχι στους φασίστες κατακτητές».

Οι μαχητές του σαράντα, άξιοι απόγονοι των αγωνιστών του 1821, ρίχνονται στη φωτιά του πολέμου. Προχωρούν ακάθεκτοι, αναχαιτίζουν και συντρίβουν τον εχθρό, ο οποίος πανικόβλητος τρέχει να υποχωρήσει στο εσωτερικό της Αλβανίας.

Η νίκη αυτή των Ελλήνων χαρακτηρίστηκε σαν νίκη του πολιτισμού και της ελευθερίας.

Ο Χίτλερ όμως, ο πανίσχυρος συνεταιρός του Μουσολίνι, που θέλει να επιβάλλει την περιώνυμη νέα τάξη πραγμάτων, βλέπει να αμαυρώνεται η ακτινοβολία της Εταιρίας και οι νίκες των Ελλήνων να αποτελούν απειλή για τον άξονα.

Γι' αυτό τον Απρίλιο του 1941 εξαπολύει επίθεση στη χώρα μας και το ίδιο καλοκαίρι βρίσκει τη χώρα μας κάτω από το πέλμα της τριπλής εχθρικής κατοχής. Ακολούθησε αρπαγή του βιομηχανικού εξοπλισμού, μεταφορά των εργοστασίων στη Γερμανία, επίταξη των βιομηχανικών ειδών και τροφίμων.

Παρά όμως την τρομοκρατία, την πείνα και την εξαθλίωση που έσπειρε η τριπλή κατοχή, ένα από τα μεγαλύτερα αντιστασιακά κινήματα της Ευρώπης γεννήθηκε στις πόλεις και στα χωριά της Ελλάδας. Με τον ανταρτοπόλεμο, τα σαμποτάζ και την υπόλοιπη πολύπλευρη δράση της, έγραψε καινούριες σελίδες δόξας και ηρωισμού.

Πουθενά στην Ευρώπη δεν αντρώθηκε τέτοιο κίνημα που να κρατάει τη μισή σχεδόν χώρα ελεύθερη και να δημιουργεί πρωτοφανέρωτους θεσμούς για την ιστορία του τόπου.

Ήταν όμως βαρύς ο φόρος του αίματος: 28 χιλιάδες πατριώτες έπεσαν στον αντιφασιστικό αγώνα, 50 χιλιάδες εκτελέστηκαν από τους κατακτητές και τους ντόπιους συνεργάτες τους, 60 χιλιάδες άλλοι εξοντώθηκαν στα Χιτλερικά κάτεργα, ενώ 350 χιλιάδες ήταν περίπου οι νεκροί από την πείνα.

Σήμερα μας καλεί η μέρα να θυμηθούμε πως ο λαός μας, έχει τη θέληση και τη δύναμη να γίνεται σε δύσκολες εποχές το κέντρο του κόσμου. Γιατί σε μια σημαντική και σημαδιακή στιγμή για την παγκόσμια ιστορία, η Ελλάδα βγήκε στο προσκήνιο και αποφάσισε χωρίς αναστολές: Να υπερασπίσει τα δίκαια του Ανθρώπου, την αξιοπρέπεια της χώρας και το σεβασμό στην ελευθερία.

Ο ναζισμός και ο φασισμός όμως δεν είναι μια μακρινή ιστορία. Ας μην έχουμε την αυταπάτη ότι ξεμπερδέψαμε μια και καλή μ' αυτόν όταν τελειώσαμε με το Χίτλερ. Με το Χίτλερ τελειώσαμε, όχι όμως και με το ναζισμό. Ο φασισμός, αν οι λαοί δεν έχουν τα μάτια τους ανοιχτά, μεταμορφώνεται συνεχώς προσπαθώντας να τους εξαπατήσει και να τους παρασύρει στο παιχνίδι του πολέμου και της αλληλοεξόντωσης.

Προετοιμάζει τις συνειδήσεις με μεθοδικό τρόπο, έτσι που χωρίς να το καταλάβει ένας λαός βρίσκεται να παλεύει με λύσσα για να εξοντώσει το γείτονά του.

Πρέπει να επαγρυπνούμε και να πολεμάμε το φασισμό όπου και όπως κι αν εκδηλώνεται: Στη δουλειά, στην πολιτική, στην οικονομία, στις εθνικές μειονότητες, στις διακρατικές σχέσεις, στην επικοινωνία μας με τους άλλους λαούς, ιδιαίτερα τους γειτονικούς.

Ιδιαίτερα σήμερα που ο φασισμός ξανασηκώνει κεφάλι, επιβάλλεται να μάθουμε να αγωνιζόμαστε ενάντια στο ρατσισμό και την ξενοφοβία, στο άδικο, στη νοοτροπία του βολέματος, στους κάθε λογής συμβιβασμούς που μας επιβάλουν οι περιστασιακά δυνατοί, να λέμε όχι στην κάθε είδους σκλαβιά.

Να δηλώνουμε προς κάθε κατεύθυνση ότι το ιστορικό «ΟΧΙ» θα επαναλαμβάνεται πάντα σ' οποιονδήποτε επιδρομέα επιβουλευτεί την ακεραιότητα και ανεξαρτησία της πατρίδας μας.

Σ' όλες τις εποχές υπάρχουν ευκαιρίες και αιτίες να θυμόμαστε πως έχουμε ένα ηρωικό παρελθόν σαν έθνος. Να μην ξεχνάμε πως κουβαλάμε βαριά κληρονομιά, πως έχουμε πίσω μας μια ιστορία αγώνων για ελευθερία και ανεξαρτησία. Και η επέτειος της 28^{ης} Οκτωβρίου είναι μια σπουδαία ευκαιρία να μην ξεχνάμε πως είμαστε Έλληνες. Ζήτω η 28^η Οκτωβρίου 1940.